

KENT MOBİLYASI TASARIMLARINDA KENT ile UYUMUN İNCELENMESİ ve KULLANICI İSTEKLERİ DOĞRULTUSUNDA DEĞERLENDİRİLMESİ¹ Arş.Gör. Makbule Nur BEKAR²Prof.Dr.Cengiz ACAR³Arş.Gör.Elif KAYA ŞAHİN⁴**Özet**

Kentler dinamik bir kavram niteliğindedir. İçerisinde barındırdığı birçok canlı-cansız materyaller ile anlam kazanmıştır. Aynı zamanda kentler toplumların sosyal ve kültürel farklılıklarını barındıran ve ekonomik açıdan değişiklik gösteren fiziksel yaşam alanlarıdır. Fiziksel yaşam alanlarında farklı amaç, ihtiyaç ve isteklere göre birçok kent donatısı yer almaktadır. Kullanılan bu donatılar kente kimlik kazandıran, uyum gösteren, kent yaşamına konfor getiren, estetik ve fonksiyonel olanaklar sunan elemanlardır. Kentel donatılar, kentlerde yaşayan insanların gereksinimleri ve kültürlerindeki farklılıklar göz önüne alınarak sosyal, kültürel, işlevsel, ekonomik, estetik, demografik ve ergonomik özellikler açısından incelenerek düzenlenmelidir. Yapılan bu çalışmada da Trabzon Beşirli Kıyı alanının sınırları içerisinde bulunan parklarda ve yürüyüş güzergâhında kullanılan donatı elemanlarının, kullanıcı memnuniyeti, yapılan anketlerle saptanmaya çalışılmıştır. Anketlerin değerlendirilmesinde SPSS istatistik yazılımı kullanılarak analizler yapılmıştır. Belirlenen anket sonuçları ışığında donatı elemanlarının kullanıcı görüşleri ile olumlu ve olumsuz katkıları belirlenmeye çalışılarak, mevcut durumun daha iyi olup geliştirilmesi için öneriler getirilmiştir

Anahtar Kelimeler: Kent mobilyası kent kimliği, kıyı, Trabzon**EXAMINATION OF URBAN FURNITURE DESIGN BASED ON URBAN ADAPTATION AND EVALUATION OF USER'S OPINION**

178

Abstract

Cities are a dynamic concept. It has become meaningful with many living-nonliving materials it contains. At the same time, the city accommodates the social and cultural differences of the community and cities, provide habitat which varies in physical economic terms. There are many urban equipment in the physical living spaces, according to different purposes, needs and desires. These equipments are the ones that provide urban identity, harmony, bring comfort to city life and offer aesthetic and functional facilities to the cities. Urban equipments should be organized and examined in terms of social, cultural, functional, economic, aesthetic, demographic and ergonomic characteristics considering the differences in the needs and cultures of the people living in the cities. In this study, it was tried to determine the user satisfaction of the equipment used in the parks and walking boundaries which are in the Trabzon Beşirli's Coastal area by the way of the public survey. In this context of the determined survey results, it is tried to determine the positive and negative contributions of the reinforcements with the user opinions. Analyzes of the questionnaires were made using SPSS statistical software. And the last of the study, it is tried to bring some offer for to remediation of the current situation.

Keywords: Urban Furniture, urban identity, coast, Trabzon**Özgün Araştırma/Original Article**

¹ Bu çalışma 2. Uluslararası Bilimsel Araştırmalar Kongresi – İnsan ve Toplum Bilimleri (IBAD-2017) sempozyumunda sözlü bildiri olarak sunulmuştur

² Sorumlu yazar/Corresponding Author: Karadeniz Teknik Üniversitesi, Türkiye, mnurbekar@gmail.com

³ Karadeniz Teknik Üniversitesi, Türkiye, cenland2@gmail.com

⁴ Karadeniz Teknik Üniversitesi, Türkiye, kaya_elif@hotmail.com

GİRİŞ

Günümüzde yaşanan hızlı kentleşme, gittikçe yoğunlaşmış ve zorlaşan yaşam şartları toplumsal faaliyetleri oldukça arttırmıştır. Çünkü kentler sadece yapılardan oluşmaz, yapıların dışında kalan alanları da içine alır. Dolayısıyla yapıların dışı da içi kadar ‘yaşanabilir’ olmalıdır.

Kentsel mekânlar yapıların dışında kalan mekânlardır. Kentsel mekânın yaşanılabilirliği, kullanıcı memnuiyetine ve beklentilerine cevap verebilmesi ile belirlenir (Yıldızcı, 2001). Gerek tek başına yapıların gerekse yapı ve açık yeşil alanların bir araya gelerek oluşturdukları çevrenin yalnızca insanın biyolojik gereksinmelerini karşılayan işlevsellik değil, aynı zamanda psikolojik, entelektüel gereksinmelerini de karşılayan estetik nitelikler de taşıması gerekmektedir (Erdoğan, 2006). Çünkü kentsel mekânlar toplu yaşam sonucu, bir dizi ortak gereksinimle doğmaktadır (Bulut, vd 2008) ve bunlarda aslında mekânların oluşturduğu bir bütündür. Bu mekânlar içinde tasarlanan ve özgünleştirilen donatı elemanları mekânı düzenlerken aynı zamanda kent içindeki donatı alanları için de bir sistematik oluşturmaktadır. Mekân ölçeğinde başlayan tasarım çalışmaları planlama aşamasında kent içinde aktivite çeşitliliği oluşturmaktadır. Aynı zamanda mekânı donatma kavramı ile başlayan bu aşamalar kent ölçeğinde kentsel alanların yayılmasını sağlamaktadır (Aksu, 2012). Bu tasarım süreci kent halkının ihtiyaç ve isteklerini karşılarken aynı zamanda kent dokusunu desteklemeli ve kent ile uyum sağlamalıdır. Çünkü kent açısından kentsel donatı elemanları buldukları çevreyi tanımlayan, belirleyen ve özelleştiren niteliklere sahiptirler. Belirli bir düzen içinde ele alınan, buldukları çevre ile bütünleşerek kentin bir ögesi haline gelen donatı elemanları birbirleri ile kurdukları dil birlikteliği aracılığı ile bir kentin kimliğinin oluşmasına katkı veren en önemli araçlardandır (Güremen, 2011). Bu nedenle kentsel donatı elemanlarının birer tasarım ürünü olarak ele alınmalarını sağlayacak, birbirleri ve yer aldıkları kentsel mekânlar ile doğru ilişkiler kurmalarını olanaklı kılacak bazı yaklaşımlara gerek duyulmaktadır (Bayraktar, Tekel ve Yalçiner Ercoşkun, 2008). Çoban ve Demir, (2014) yaptıkları çalışmada ‘kent mobilyaları buldukları mekânların fonksiyonelliklerini arttırdığı, buldukları mekânları daha fonksiyonel hale getirdiği ve mekânların estetik kalitesini arttırdığı bulgulamıştır’ kanısına ulaşmıştır. Bir başka bağlamda Güremen, 2011’in de belirttiği gibi kent mobilyaları, insanların kendisi ve çevresi ile uyumlu, dengeli, sağlıklı ve anlamlı bir ilişki kurabilmesi, kentlerin estetik ve fonksiyonel bir biçimde planlanmasından geçmektedir.

Kent mobilyaları işlevlerine göre şu şekilde sınıflandırılabilir (Yıldızcı, 2001);

- Zemin kaplamaları (beton, taş, ahşap, asfalt vb.)
- Oturma birimleri (banklar, grup oturma elemanları)
- Aydınlatma elemanları (yol ve alan aydınlatma elemanları)
- İşaret ve bilgi levhaları (yön ve yer belirleyiciler, bilgi iletişim panoları)
- Sınırlayıcılar (sınırlayıcılar, caydırıcılar, yaya ve trafik bariyerleri)
- Su ögesi (süs havuzları, çeşmeler)
- Üst örtü öğeleri (duraklar, gölge elemanları, pergolalar)
- Satış birimleri (kiosklar, sergi pavyonları, büfeler)
- Sanatsal objeler (heykeller)
- Oyun alanı elemanları
- Diğer öğeler (çöp kutuları, çiçeklikler, bisiklet park yerleri, meydan saatleri, bitkisel elemanları vb)

Kentsel donatılar, insanların kent dokusu içerisindeki bireysel ve toplumsal yaşamını kolaylaştıran, insanlarla iletişimi sağlayan, mekâna estetik ve fonksiyonel açıdan anlamlandıran, değişik özelliklerde olan, mekânı tanımlayan ve tamamlayan objelerin bütünüdür. Dolayısıyla kent mobilyaları sadece fonksiyonel amaçlarla değil, kente kimlik kazandırma açısından da oldukça önemlidir (Güremen, 2011). Kentin coğrafi konumu, kültür düzeyi, mimarisi, gelenekleri ve yaşam tarzı kenti biçimlendiren niteliklerdir (Önem ve Kılınçarslan, 2005). Çünkü insanlar yaşadıkları mekânı tanıyabildikleri kadar bilirler. Bunun için de o mekânı yaşamaları ve algılamaları gerekir. Bu

algıların belirlenmesinde bazı etmenler rol oynamaktadır. Bunlar; kentin mekânsal büyüklüğü ve mekânların kullanım yoğunlukları olarak ortaya çıkmaktadır (Güremen, 2011).

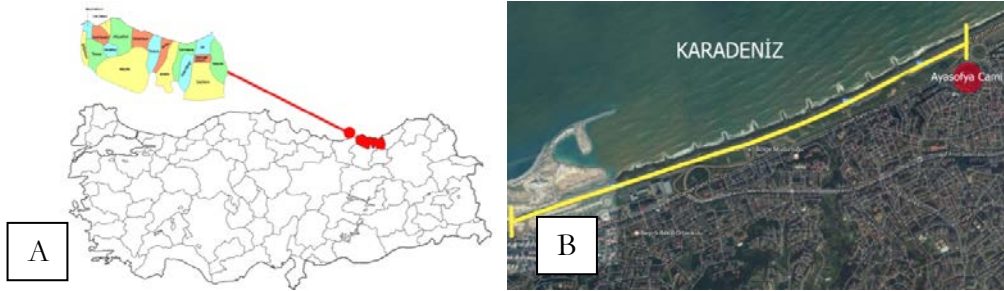
Bu bağlamda kentsel donatı elemanları, kente görsellik ve kimlik kazandıran öğelerdir. Kentte sınırlandırıcı eleman olarak kullanılan duvar, çit vb. elemanlar ile vurgulayıcı olarak kullanılan heykel, tabela, lamba, bank vb. elemanlar kenti güçlü kılan ve zengin bir kent olgusu yaratan elemanlardır (Taylor, 1999). Bu mobilyalar, çeşitli amaçlara hizmet etmektedir. Bunlar, eğlenme-oyun amaçlı, süsleme amaçlı, koruma amaçlı ve ticari amaçlı olmaktadır (Doğan vd., 1986). Kent kimliğinin yapı taşı olan donatı elemanları, insanların sosyal ve kültürel davranışları, kullanacağı donatıdan beklentileri, estetik ve görsel durumu, bulunduğu konumdaki işlevi, anlamsal olarak gerekliliği gibi elemanlardan oluşurlar. Bu durumda kent kimliğini destekleyen ve onun önemli bir parçası olan donatı elemanları, hem görsel açıdan hem de teknik açıdan devamlılık göstermesi gerekmektedir (Bayrakçı 1991). Aynı zamanda kentsel mekânlarda taşıdıkları anlam, önem, tasarım ve detayı kentin kalitesini etkilemektedir (Moughtin, 1999).

Kent mobilyaları Trabzon kent halkı için oldukça önemlidir. Kent içerisinde farklı bölgelerinde aynı kent mobilyasının kullanılması, kent dokusu ve mekân olgusunun arasında bir bağın olmaması kullanıcıyı olumsuz olarak etkilemektedir. Kullanılan kentsel mobilyanın bulunduğu mekân ile ilişki içerisinde olması gerekmekte ve kullanıcı isteklerine cevap veren nitelikte olması gerekmektedir. Ayrıca kent içinde kullanılan kent mobilyasının kent kimliği oluşturması önem arz etmektedir. Yapılan bu çalışma ile Trabzon'da Beşirli kıyı güzergâhında yer alan kentsel mekânlardaki kent mobilyalarına kullanıcıların genel anlamda bakış açılarını ortaya koymak, beğeni düzeylerini ölçmek, beğeniye etki eden unsurları tespit etmek hedeflenmektedir. Tespit edilen bu veriler doğrultusunda kentin iyileştirme ve yenileneme çalışmaları için önerilerde bulunulacaktır.

ÇALIŞMA ALANI ve YÖNTEM

• Çalışma Alanı

Araştırma materyali; içerisinde bulunan parklar ve yürüyüş güzergâhı ile birlikte Trabzon Beşirli Kıyı alanı olup, bu yerleşim alanı içinde bulunan donatı elemanlarıdır (Şekil 1). Beşirli kıyısı Trabzon'un en yoğun kullanımda kıyı alanıdır. Eşsiz manzara özelliğinin yanı sıra, içerisinde bulunan çocuk parkları, bisiklet parkuru, yürüyüş parkuru, oturma alanları, yeme-içme işletmeleri ile yoğun kullanıcı kitlesine hitap etmektedir (Şekil 2).

Şekil 1. a. Trabzon haritası b. Çalışma alan sınırı (Google map)

Şekil 2. Beşirli kıyı güzergâhı

• Yöntem

Yapılan bu çalışmanın ana materyali, Beşirli kıyı güzergâhında yer alan donatı elemanlarıdır. Güzergâhta bulunan donatı elemanları sınıflandırılırken Erdoğan 2011'in daha önceki yaptığı çalışmadan yararlanılmış ve donatılar; aydınlatma elemanları, çöp kutuları, oturma elemanları, zemin döşeme elemanları, bilgilendirme-yönlendirme levhaları ve plastik elemanlar olmak üzere 7 başlıkta incelenmiştir. Belirlenen bu başlıklar fonksiyonel ve estetik açıdan incelenmiştir (Şekil 1). Fonksiyonel olarak; ergonomiklik, güvenli, dayanıklı, çevre ile uyumlu, malzeme uygun, standartlara uygun gibi kriterler incelenirken, estetik açıdan bakımlı, orijinal tasarımlı, rahatlatıcı, canlı, çekici, anlaşılır gibi kriterler incelenmiştir. Belirlenen bu kriterler, Hepcan vd 2001 ve Erdoğan vd 2011'in yaptığı çalışmadan yararlanılmıştır. Yapılan bu çalışmada, alan içerisinde bulunan donatıların kullanıcılar tarafından değerlendirilmesi için 100 kişilik bir anket uygulanması yapılmıştır.

Konu ile ilgili yayınlar taranmış ve bu elemanların kalitesini etkileyen kriterler oluşturulmuştur. Kullanıcıların memnuniyetini belirleyici bir anket çalışması hazırlanmıştır. Anket uygulaması alanın mevcut durumundaki kentsel donatıların temsil eden fotoğraflar ile gerçekleştirilmiştir (Şekil 3). Bu ankette kullanıcıların parklarda bulunan aydınlatma elemanlar, çöp kutuları, oturma elemanları, zemin döşeme elemanları, bilgilendirme-yönlendirme levhaları ve plastik elemanlarının kullanıcılar tarafından beğeni düzeyleri tespit edilmeye çalışılmıştır. Belirlenen bu 6 kategoriye ait görseller gösterilerek soruların cevaplanması istenmiştir (Şekil 3).

Şekil 3. Alanda bulunan kentsel donatılara ait görseller

Hepcan ve Ark. (2001) mekânsal yeterlilik kriterlerinden ve Erdoğan vd 2011'in yaptığı çalışmadan yararlanılarak kriterler anket çalışmasında uygulanmıştır. Fonksiyonel açıdan ergonomiklik, güvenli, dayanıklı, çevre ile uyumlu, malzeme uygun, standartlara uygun gibi kriterler incelenirken, estetik açıdan bakımlı, orijinal tasarımlı, rahatlatıcı, canlı, çekici, anlaşılır gibi kriterler oluşturulmuştur. Belirlenen bu parametreler katılımcıların anlayabileceği 17 soruya dönüştürülerek katılımcılara sorgulanmıştır. Katılımcıların bu kavramlara katılma dereceleri 5'li olup Likert tutum skalası ile 'Kesinlikle katılıyorum', 'Katılıyorum', 'Fikrim yok', 'Katılmıyorum', 'Kesinlikle katılmıyorum' değerlendirmelerini içerir. Anketler SPSS 17 istatistik programı kullanılarak bilgisayar ortamında değerlendirilmiştir. Bu değerlendirme sırasında donatı elemanlarının genel beğeni düzeyini ortaya koyabilmek amacı ile kullanıcının donatı elemanını değerlendirmek için yedi ayrı kriterde verdiği puanların ortancası (medyan noktası) bulunarak donatıların genel beğeni puanı elde edilmiştir. Donatılarda ortaya çıkan beğeni farklılaşmasının yaş, eğitim, meslek ve gelir düzeyleri değişkenlerine

göre istatistiksel olarak önemli olup olmadığı tespit edilerek, kullanıcı faktörü ile donatılar üzerindeki beğeni farklılıklarının belirlenmesi için non-parametrik testler uygulanmıştır.

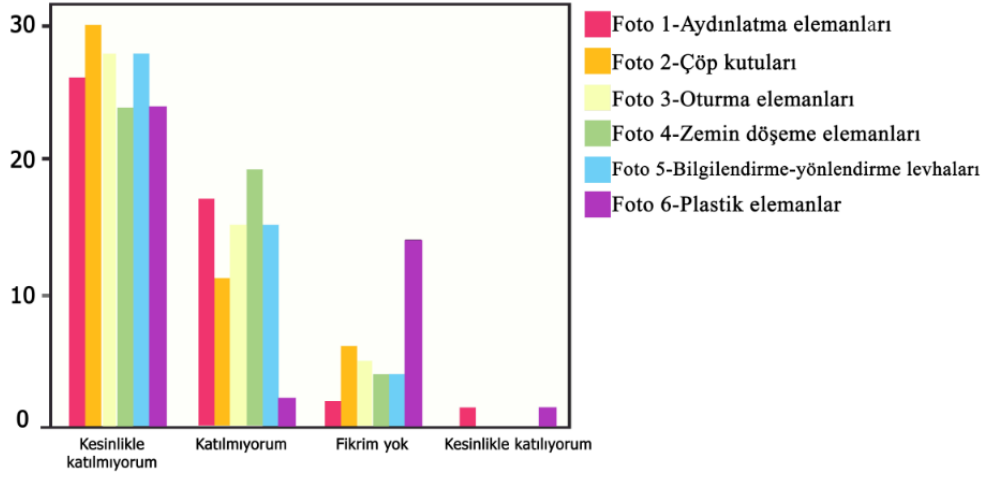
BULGULAR

Araştırma alanlarındaki kullanıcıların sosyo-demografik özellikleri belirlenerek, aşağıdaki sonuçlara ulaşılmıştır: Ankete katılanların %56'sı bayan ve %44'ü erkektir. Bu katılımcıların %52'si bekârken, %48'i evlidir. Katılımcılardan, %12'si 15-20 yaş grubunda, %16'sı 20-25, %28'i 25-30, %20'si 30-35, %16'sı 35-40 yaş grubunda ve %24'ü de 40 yaş ve üstündedir. Mesleklere göre dağılım incelendiğinde, kullanıcıların % 6'sı işsiz, %16'sı öğrenci, %3'ünün işçi, %2'sinin ev hanımı, %7'sinin emekli, %24'ünün esnaf ve %10'sı diğer meslek gruplarından olduğu saptanmıştır. Katılımcıların eğitim seviyesi incelendiğinde, %30'unun lise, % 33'ü üniversite ve %28'inin de lisansüstü, %5'i ilkokul ve %4'ünün de ortaokul mezunu olduğu ortaya çıkmıştır. Katılımcıların gelir durumunu incelediğimizde %12'si yok, %4'ü 500-1000, %8'i 1000-2000, %60'ı 2000-3000, %16'sı 3000 ve üzeri olarak tespit edilmiştir (Tablo 1).

Tablo 1. Katılımcıların sosyo-demografik durumu

	Yüzde		Yüzde
Cinsiyet		Medeni durum	
Bay	56	Evli	48
Bayan	44	Bekâr	52
Yaş		Meslek	
15-20	12	İşsiz	6
20-25	16	Öğrenci	16
25-30	28	Memur	32
30-35	20	İşçi	3
35-40	16	Ev hanımı	2
40 ve üzeri	24	Emekli	7
Eğitim		Esnaf	24
Tahsilsiz	-	Diğer	10
İlkokul	5	Aylık gelir	
Ortaokul	4	Yok	12
Lise	30	500-1000	4
Üniversite	33	1000-2000	8
Lisansüstü	28	2000-3000	60
		3000 ve üzeri	16

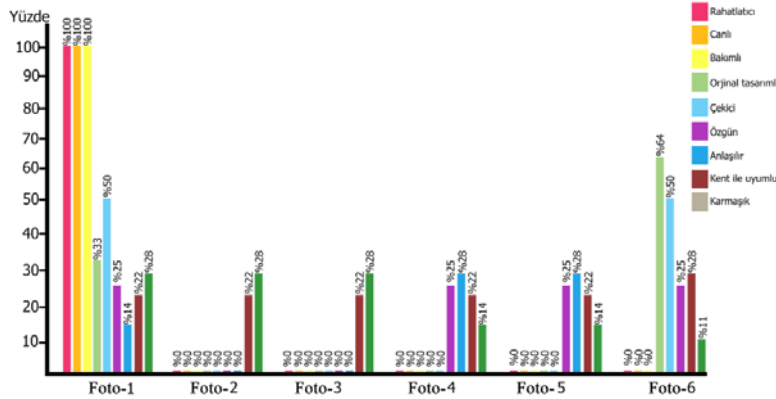
Donatı elemanlarını beğeni düzeyleri yaş, eğitim, meslek, cinsiyet ve gelir durumlarına göre ($p < 0.01$) istatistiksel olarak anlamlı çıkmamış olup, belirtilen bu faktörler donatıların beğeni düzeyini etkilememektedir. Bu sebepten dolayı beğeni düzeyini toplamda alıp Şekil 4'de verilen grafikte belirtilmiştir. Belirlenen güzergâhtaki mobilyaların beğeni düzeylerini incelediğimizde, sadece aydınlatma elemanları ve plastik elemanların beğenildiğini görebilmekteyiz. (Şekil 4).

Şekil 4. Donatıların toplam beğeni düzeyleri

• Estetik açıdan beğeni düzeyleri

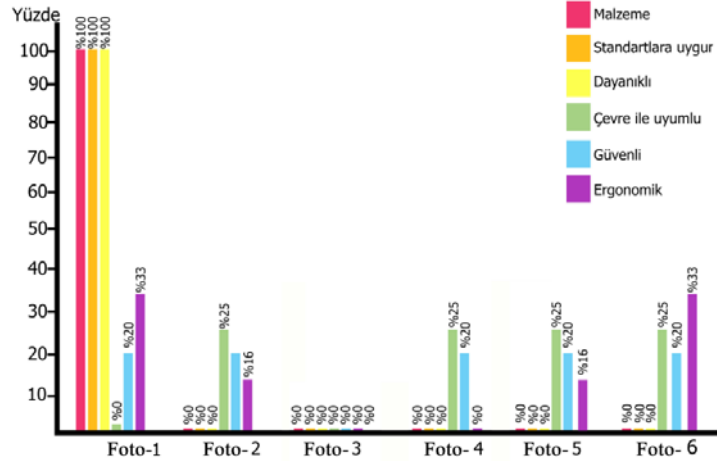
Yapılan anketler sonucunda katılımcıların güzergâhtaki donatıların estetik açıdan beğeni düzeyleri ölçülmüştür. Katılımcılardan alanda bulunan donatılardan rahatlatıcı, canlı, bakımlı olarak en fazla aydınlatma elemanları bulunurken, çöp kutusu, oturma elemanları, zemin döşeme elemanları, bilgi-yönlendirme levhaları ve plastik objeler bu beğeni düzeyine ulaşmadığı sonucuna varılmıştır. Aydınlatma ve plastik objeler diğer objelere göre daha çekici bulunmuştur. Donatıların kent ile uyumlu olup olmaması sorgulanırken tüm mobilyaların kent ile uyumlu olmadığı kanısına varılmıştır. Karmaşıklık olarak en karmaşık donatı %28 oranla aydınlatma elemanı olurken, diğer donatılar %14 oranla aynı sonuç elde edilmiştir (Şekil 5) (Şekil 4).

Şekil 5. Donatıların estetik açıdan değerlendirme düzeyleri

• Fonksiyonel açıdan beğeni düzeyleri

Yapılan anketler sonucunda katılımcıların güzergâhtaki donatıların fonksiyonel açıdan değerlendirilmesi istenmiştir. Donatı elemanlarını fonksiyonel açıdan değerlendirme düzeyleri yaş, eğitim, meslek, cinsiyet ve gelir durumlarına göre (p< 0.01) istatistiksel olarak anlamlı çıkmamış olup, belirtilen bu faktörler donatıların beğeni düzeyini etkilememektedir. Bu sebepten dolayı beğeni düzeyini toplamda 6 adet donatıya göre incelenip olup Şekil 4’de verilen grafikte belirtilmiştir. Aydınlatma elemanı anket çalışması sonucunda, çöp kutuları, oturma elemanları, zemin döşeme elemanları, yönlendirme levhaları ve plastik objelerin aksine; %100 oranla malzemesi uygun, standartlara uygun, dayanıklı bulunmuştur. Yapılan en istatistik çalışmaları sonucunda oturma elemanları diğer donatılara göre en az beğenilen donatıdır. Malzemesi uyumlu, standartlara uyumlu, dayanıklı, çevre ile uyumlu, güvenli ve ergonomik bulunmamıştır. Çevre ile uyumluluk, güvenlik ve ergonomiklik açısından oturma elemanları haricinde diğer 5 donatı kısmen aynı oranlarda beğenilmiştir (Şekil 3) (Şekil 6).

Şekil 6. Donatıların fonksiyonel açıdan değerlendirme düzeyleri

SONUÇ ve ÖNERİLER

Çalışma kapsamında belirlenen güzergâhtaki beğeni düzeylerine bağlı olarak anket yöntemi uygulanmıştır. Anket sonucunda elde edilen veriler ışığında alanın fonksiyonel ve estetik açıdan beğeni düzeyleri ortaya konulmuştur. 6 farklı donatının belirlenen kriterler doğrultusunda estetik ve fonksiyonel açıdan değerlendirilmiştir. Tüm donatılar ele alındığında estetik açıdan en beğenilen donatının aydınlatma elemanı olduğu sonucuna varılmıştır. Bu sonucun peyzaj biliminde algının bütünlük ilkesi ve doku, form gibi tasarım elamanları ile ilgili olabileceği düşünülmüştür. Çöp kutuları, oturma elemanları, zemin döşeme elemanları, yönlendirme levhaları ve plastik objeler rahatlatıcı, canlı, bakımlı, orijinal tasarımlı, çekici bulunmamıştır. Bunun sebebi olarak herhangi bir tasarım kaygısı olmadan standart tasarımların alana getirilmesinden kaynaklı olduğu düşünülmektedir. Kent ile uyumluluk açısından en beğenilmeyen donatıların çöp kutusu ve oturma elemanları bulunmuştur. Tıpkı diğer kriterlerde olduğu gibi uyumluluk açısından da Trabzon kent kimliğine uygun tasarlanmamış olması insanları bu cevaplara yönelttiği düşünülmektedir. Oturma birimlerinin malzemesinin uyumlu, dayanıklı, ergonomik, çevre ile uyumlu, standartlara uygun, güvenli ve ergonomik bulunmaması alınan sonuçlar arasındadır. Özellikle oturma birimlerinde insanların kendilerini rahat atma isteğinin karşılanması gerekmektedir.

Yapılan literatür ve anket sonuçları doğrultusunda park donatılarında en önemli problemlerden bir tanesi de, ürün kimliğinin çevre kimliği ile uyumlu olmama durumu olmuştur. Trabzon kentinin en güzel kıyılarından biri olan Beşirli sahil güzergâhı neredeyse tüm kriterler açısından beğenilmediği görülmektedir. Oysaki bu alanın insan-çevre ilişkisi bağlamında insanın bulunduğu mekânı algılaması ve bu algı sonucunda gereksinimlerinin karşılanması için uygun mekânların yaratılması gerekmektedir. Yapılan bu çalışma ile, tasarlanan kentsel donatıların en iyi tasarım ürünü olma ya da sadece ihtiyacı karşılamak amaçlı yapılmaması gerektiği ve asıl amacın kent kimliğini destekleyen ve uyum sağlayan ürünler olması gerektiği vurgulanmıştır.

KAYNAKÇA

Ahmet Cengiz Yıldızcı, “Kent Mobilyaları Kavramı ve İstanbul’daki Kent Mobilyalarının İrdelenmesi” I. Uluslararası Kent Mobilyaları Sempozyumu, Bildiriler Kitabı, İstanbul, 2001, s.29-34.

Bayrakçı,O., “Kent Mobilyaları Tasarımında Kimlik Sorunu ve Kent Kimliği İçindeki Yeri” Kamu Mekanları Tasarımı ve Kent Mobilyaları Sempozyumu, Mimar Sinan Üniversitesi, İstanbul, 1991, s. 775-79.

Buket Önem – İsmet Kılınçarslan, “Haliç Bölgesinde Çevre Algılama ve Kentsel Kimlik”, İTÜ Dergisi/A, Mimarlık, Planlama ve Tasarım, Cilt 4, Sayı 1, 2005, s:115-125.

Cliff Moughtin, *Urban Design: Street and Square*, Architectural Press, 1999, s. 238.

Doğan, N vd., Endüstri Ürünleri Tasarımında Kent Mobilyaları, Tübitak Yapı Araştırma Enstitüsü, Sayı 44, 1986, Ankara.

Emine Çoban – Zeki Demir, “Kent Mobilyalarının Buldukları Mekânlara Etkileri: Düzce Örneği”, Düzce Üniversitesi Bilim ve Teknoloji Dergisi, Cilt 2, 2014, s. 128–140.

Elmas Erdoğan, “Çevre ve Kent Estetiği”, ZKÜ Bartın Orman Fakültesi Dergisi, Cilt 8, Sayı: 9, 2006, s. 68-77.

Lale Güremen, “Kent Kimliği ve Estetiği Yönüyle Kentsel Donatı Elemanlarının Amasya Kenti Özelinde Araştırılması”, e-Journal of New World Sciences Academy, Vol:6, No:2, 2011

Nigel Taylor, “The Elements of Townscape and the Art of Urban Design”, Journal of Urban Design, Cilt 4, Sayı 2, 1999, s. 195-209.

Nuray Bayraktar, “Ankara Atatürk Bulvarı Üzerinde Yer Alan Kentsel Donatı Elemanlarının Sınıflandırılması”, Değerlendirilmesi ve Kent Kimliği İlişkisi”. Gazi Üniv. Müh. Mim. Fak. Dergisi, Cilt 23, Sayı 1, 2008, s. 105-118.

Özge Volkan Aksu, "Kent mobilyaları tasarımında özgün yaklaşımlar." İnönü Üniversitesi Sanat Ve Tasarım Dergisi, Cilt 2, Sayı 6, 2012.

Reyhan Erdoğan, vd., “Antalya-Konyaaltı Parklarında Kullanılan Donatı Elemanları Tasarımlarının Kullanıcı Görüşleri Doğrultusunda Değerlendirilmesi”, Artvin Çoruh Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi, Cilt 12, Sayı 1, 2011.

Şerif Hepcan, vd., “Kemalpaşa (İzmir) Kentsel Dış Mekanlarının Yeterliliği Üzerine Bir Araştırma”, Ege Üniversitesi Ziraat Fak. Dergisi., Sayı 38, 2001.

Yahya Bulut vd., “Erzurum Kent Merkezi Donatı Elemanlarının Ergonomik Özelliklerinin Değerlendirilmesi Üzerine Bir Araştırma”, Tarım Bilimleri Dergisi, Cilt 14, Sayı 2, 2008, s. 131-138.